

[Ib Nørlund]

der opretholdelsen af et sådant hvidt mindretalsstyre, som findes i Sydafrika i dag, for slet ikke at tale om Den sydafrikanske Republiks faktiske okkupation af Namibia, der er en udfordring af alle folkeretlige forpligtelser.

Det er blevet sagt, at udviklingen i Afrika er væsentlig også for os herhjemme, og det er da rigtigt. Siden den anden verdenskrig har en befrielsesproces grebet om sig over det afrikanske kontinent. Det er undertrykte folk, der har rejst sig i kamp mod racisme, imperialismen og kolonialisme, og det er en retfærdig kamp, og den svarer som sagt til FNs grundlæggende principper.

Hr. Jørgen Junior og andre har i denne forbindelse, som de plejer van, gerne villet skræmme med kommunismens spøgelse, men de burde i og for sig overveje lidt mere, hvordan egentlig problemet om holdningen til kommunismen stiller sig for Afrikas folk. Jeg kan henvise til en artikel af lederen af Zimbabwes befrielsesfront, Nkomo, hvori han netop besvarer anklager af den art, som vi også har hørt her. Han siger:

»Mit folk ved, hvad vi fører kamp for: for selvbestemmelse, uafhængighed, for at folket får sin jord og sine rettigheder og sin menneskeværdighed tilbage. Vore mennesker ved, at det er netop det, vi kæmper for. Men nu kommer vores fjender, imperialisterne, og siger, at Nkomo og Zimbabwes befrielsesbevægelse er inspireret af verdenskommunismen, de er kommunister. Dertil siger vort folk, at hvis disse mennesker, der kæmper for det, vi ønsker, er kommunister, da må kommunisterne være gode mennesker.«

Hvis man også herfra gerne ville have det bevis fra de afrikanske folk i deres frihedsbevægelse, at vi også her i landet er gode mennesker, så skulle vi tage skridt, der virkelig støttede deres befrielseskamp, og i hvert fald ikke mindre end det, der er foreslået her.

Hvad angår ændringsforslagene fra kristeligt folkeparti, hvor man ønsker en ændring af formuleringen fra en begyndende »isole- ring« til »afvikling« af apartheidstyret, må jeg sige, at der er én ting, der undrer mig, og nu ikke mindre, fordi kristeligt folkeparti har fået forskellig tilslutning, og det er selve tankegangen deri. Det, befrielsesbevægelserne i Afrika beder om, er jo ikke, at andre skal ordne deres sager, men at de skal lade være med at hjælpe undertrykkerne. Den formulering, som kristeligt folkeparti har valgt, går da i hvert fald mere i retning af at gribe ind i den indre udvikling end den, som findes i teksten om de statslige metoder, der kan bringes i anvendelse her, nemlig en begyndende isolering.

Endelig har kristeligt folkeparti jo også i sit betænkningsskildring bemærkninger om, at den såkaldte overgangsregering, der sidder i Zimbabwe for øjeblikket, skal anerkendes internationalt. Jeg tror, man har taget ganske fejl af denne regerings autoritet eller mangel på autoritet over for befolkningen i Zimbabwe. Denne regering er ikke alene ikke anerkendt af vestlige magter, men heller ikke af Zimbabwes eget folk.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at omverdenen har et medansvar for at hidføre et systemskifte i Den sydafrikanske Republik, så det afskyelige apartheidsystem dér forsvinder.

Vi har stillet 2 underændringsforslag til det ændringsforslag, som socialdemokratiet, det radikale venstre, SF, DKP og Danmarks retsforbund har stillet.

Det første af disse underændringsforslag vedrører selve målsætningen for en dansk Sydafrikapolitik, sådan som vi ser den. Vi mener nemlig ikke, at formålet med en sådan politik bør være at isolere Sydafrika. Det anser vi for en forholdsvist negativ målsætning. Det, vi mener, er, at vi skal afvikle dette system. Det opfatter vi som en mere positiv målsætning.

Det andet ændringsforslag rummer flere ting. Den første er, at vi mener, at det fællesnordiske handlingsprogram først skal iværksættes, når det endeligt er godtgjort, at EFs adfærdskodeks for europæiske virksomheder i Sydafrika ikke kan iværksættes, og hvis den sydafrikanske regering fastholder raceadskillelsen på det sportslige område. Desuden mener vi, at nogle af sanktionerne skal kunne ophæves, når Sydafrika har givet efter, altså en større smidighed i Sydafrikapolitiken. Vi opfordrer regeringen til at udvise skønsomhed i valg af de kredse, den støtter økonomisk, og at lægge større vægt på forbindelsen med de hvide politiske organisationer, der indefra bekæmper apartheidssystemet.